

Stimate domnule Petre Sándor,

Sunt o fată foarte curioasă, care are întrebări pentru orice lucru, care analizează fiecare mișcare, găsim în același timp soluția. Modul în care ați prezentat cartea „Băiatul cu pijamale în dungii” de John Boyne m-a făcut atât de curioasă, încât am spus că la începutul prezentării, că aceasta va fi cartea pe care o voi citi.

Această carte te face să te gândești de două ori la fiecare alegere pe care trebuie să o iei, mai ales dacă ei includ și pe cei dragi. Povestea lui Bruno, tânărul de nouă ani mi-a adus aminte de mine, în copilărie. Cum mă furizăm prin fiecare crăpătură pe care o țineam clarind să explorez necunoscutul. Așa cum făcea și Bruno. S-a furizat pe partea din spatele casei și așa s-a împrietenit cu Shmuel. Plăcerea lui de a explora, la ocazie o prietenie frumoasă. Țin minte, aveam vreo șapte sau opt ani și mă jucam cu prietena mea, cu care în prezent aveam paisprezece ani de prietenie. Jocul nostru uxorat era de investiga și analiza florile și ierburile. Banal azi? Dar crede-mă acest joc era așa de important pentru noi, încât nu simțeam cum trece timpul. Pe fiecare pagină a unui caiet scriam asemănările și deosebirile dintre flori. Uneori mai strămutam din cauto pufului de păpădie ne luam la trântă și râdeam în hohote, eram în preajma frumuseții.

Acum că mă gândesc, am fost așa marecică că am putut-o găsi pe prietena mea, gândindu-mă că vrem să ne facem când vom fi mari, ceea ce Bruno și Shmuel nu au putut face. Chiar nu vreau să mă gândesc, cum ar fi dacă nu mi-aș putea strânge în brațe prietena. Dar cu toate acestea Bruno și Shmuel

ne-au demonstrat că se poate lega o prietenie, și
fără să te îmbolțizeți.

O poveste prea frumoasă de prietenie, care te face să
plângi și să vezi valoarea vieții. Ai fi crezut vreodată că
se va lega o prietenie între un evreu și fiul unui
comandant nazist? Eu sincer nu am crezut, deoarece
influența tatălui era așa de puternică, încât doar ai
mă facea să îi urăsc și eu. Dar Bruno m-a axat și
bunătatea lui Pavel, care la bandajat atunci când n-a lăsat

E așa de complicată viața asta, de ce trebuie să fim
atenți la cine ne e prieten? De ce nu putem fi tot
prieteni, așa cum au fost Bruno și Shmuel. Bruno l-a
ajutat pe Shmuel să-și găsească tatăl și au sfârșit
împreună, așa cum mi se sugerază. În mijlocul întinerii
lui, am găsit lumina și prietenie care m-au trimis în
viață".

Am învățat foarte multe lucruri din această carte
și despre ceea ce s-a întâmplat în cel de-al doilea
Război Mondial. Dar cu toate acestea, cea mai importantă
lecție e să nu faci nimănui rău, deoarece, cum
zici „primul și bunica”, ce ție nu ți place, altuia nu-i
face” și mare dreptate a avut, ca de fiecare dată.
Mulțumesc pentru această experiență de viață, pe
care nu am trăit-o, dar mi-am imaginat-o!

Cu respect Bucur Anamariu
Clasa a XI-a P
Liceul „Mărin Pădă”,
Odatăreul Secuș
Prof. coordonator: Hristina
Doroftei.